

Ministarstvo ekologije, prostornog planiranja i urbanizma
Direktorat za inspekcijske poslove
i licenciranje
Direkcija za registar, licence i drugostepeni postupak
Broj: UP II 12-042/22-47/2
Podgorica, 30.03.2022.godine

Ministarstvo ekologije, prostornog planiranja i urbanizma, rješavajući po žalbi izjavljenoj od Đurašković Jelene iz Kotora, koju zastupa advokatska kancelarija Komnenić i saradnici iz Podgorice, po priloženom punomoćju, na rješenje Službe za inspekcijske poslove Opštine Kotor – Komunalne inspektorke, broj: UPIN 1704-714/22-65 od 04.02.2022.godine, na osnovu člana 13 Uredbe o organizaciji i načinu rada državne uprave ("Službeni list Crne Gore", br. 118/20, 121/20, 1/21 i 2/21), člana 199 Zakona o planiranju prostora i izgradnji objekata („Sl.list CG“ br.64/17, 44/18, 63/18 i 11/19) i čl.46 i 126 stav 7 i 128 Zakona o upravnom postupku ("Sl.list CG", br. 56/14, 15/15, 40/16 i 37/17), donosi

RJEŠENJE

Žalba se usvaja.

Poništava se rješenje Službe za inspekcijske poslove Opštine Kotor – Komunalne inspektorke, broj: UPIN 1704-714/22-65 od 04.02.2022.godine i predmet vraća istom organu na ponovni postupak i odlučivanje.

Obrazloženje

Ožalbenim rješenjem naređuje se žaliteljki da, u roku od 7 dana od dana prijema rješenja, ukloni privremeni objekat – metalnu ogradu postavljenu na području morskog dobra, bez prijave i dokumentacije, na lokaciji, na kat.parc.broj 491/7 KO Muo I ili da u istom roku za predmetni objekat pribavi potrebnu dokumentaciju, pod prijetnjom prinudnog izvršenja rješenja.

Na navedeno rješenje žaliteljka je izjavila žalbu, ovom ministarstvu, iz svih zakonom propisanih razloga. U bitnome navodi da ona ne može biti subjekat nadzora, jer su kao sukorisnici u list nepokretnosti 439 KO Muo I, PJ Kotor, upisani Đurašković Andrija i Đurašković Božo, u obimu prava $\frac{1}{2}$, čime je postupljeno suprotno odredbama Zakona o inspekcijskom nadzoru, prema kojima je inspektor dužan da na dekvatan način utvrdi identitet subjekta nadzora. Nadalje navodi da je sporna definicija predmetnog objekat ožalbenog rješenja, jer se isti definiše kao privremeni objekat, što ne odgovara činjeničnom stanju na terenu, kao ni odredbama čl. 115 i 119 Zakona o planiranju prostora i izgradnji objekata, kojima su definisali privremeni i pomoćni objekti. S tim u vezi je jasno da činjenično stanje nije tačno utvrđeno jer se ožalbenim rješenjem predmetni objekat iz ožalbenog rješenja definiše kao privremeni objekat. Navodi da u slučaju i da jeste privremeni objekat, prvostepeni organ je morao utvrditi da li je predmetni objekat kao privremeni objekat u tom slučaju eventualno predviđen Programom privremenih objekata u zoni morskog dobra za opštinu Kotor za period 2019-2023.godine, što je prvostepeni organ propustio da učini. Ukazuje na činjenicu da je obrazloženje ožalbenog rješenja paušalno napisano bez utvrđenih činjenica koje se odnose na tačno određenu lokaciju objekta, osim broja kat.parcele, površini objekta koji treba ukloniti, zbog čega je isto neprecizno i nejasno i čime je učinjena povreda pravila postupka iz člana 22 st.3 i 7 ZUP. Navodi da prvostepeni organ nije uvažio ni ocjenio navode žaliteljke u samom rješenju. Predlaže da se žalba usvoji i traži troškove postupka na ime sastava žalbe u iznosu od 400,e u skladu sa tarifnim brojem 6 tačka 8, a u vezi sa tarifnim brojem 9 AT Crne Gore, uz uvećanje za PDV.

Ministarstvo ekologije, prostornog planiranja i urbanizma razmotrilo je ožalbeno rješenje, žalbu i spise predmeta, pa je odlučilo kao u dispozitivu rješenja, a ovo iz sljedećih razloga:

Iz spisa predmeta utvrđeno je da je prvostepeni organ, postupajući po službenoj dužnosti, dana 27.10.2022.godine, izvršio inspekcijski nadzor na lokaciji, na kat.parc.broj 491/7 KO Muo I i zapisnikom, broj: 1704-270/21 konstatovao da je postavljen privremeni objekat – metalna ograda, bez prijave i dokumentacije neophodne za postavljanje ograde shodno članu 117 zakona o planiranju prostora i izgradnji objekata. Nadalje je utvrđeno da se pozivu za davanje izjave u postupku inspekcijskog nadzora, koji je bio ostavljen na objektu, odazvala žaliteljka, koja je dala izjavu i potpisala zapisnik.

Shodno navedenom stanju, utvrđeno je da je prvostepeni organ, ožalbenim rješenjem, izrekao žaliteljki mjeru uklanjanja privremenog objekta – metalne ograde postavljene na području morskog dobra, bez prijave i dokumentacije, na lokaciji, na kat.parc.broj 491/7 KO Muo I ili da u istom roku za predmetni objekat pribavi potrebnu dokumentaciju,

Ocjenjujući zakonitost ožalbenog rješenja, ovo ministarstvo je utvrdilo da je prvostepeni organ izvršio povredu pravila postupka iz člana 22 st. 3 i 7 Zakona o upravnom postupku, zbog čega nije bilo moguće utvrditi zakonitost ožalbenog rješenja.

Uvidom u ožalbeno rješenje, utvrđeno je da dispozitiv istog nije u skladu sa odredbom člana 22 Zakona o upravnom postupku, odnosno isti nije precizan i jasan, dok u obrazloženju istog činjenice i okolnosti koje su utvrđene ne upućuju na odluku datu u dispozitivu istog. Ovo iz razloga što prvostepeni organ nije utvrdio precizno i jasno da li se radi o privremenom ili pomoćnom objektu. Naime, Programom privremenih objekata u zoni morskog dobra za period 2019-2023.godine za opštine Herceg Novi, Kotor, Tivat, Budva, Bar i Ulcinj, pod tačkom 11 utvrđene su vrste privremenih objekata i prema toj tački metalna ograda ne spada u privremene objekte propisane citiranim programom. Takođe, prvostepeni organ nije precizno odredio predmet ožalbenog rješenja u smislu da, osim lokacije gdje se objekat nalazi, treba precizno odrediti dužinu, visinu ili površinu objekta.

Cijenjeći navode žalbe žaliteljke shodno Zakonu o upravnom postupku, ovo ministarstvo je utvrdilo da navodi koji se odnose na predmet ožalbenog rješenja su osnovani, dok navod koji se odnosi na subjekat nadzora ne stoji. Ovo iz razloga što je prvostepeni organ postupio u skladu sa odredbom člana 27 Zakona o inspekcijskom nadzoru, ostavio poziv radi davanja izjave u postupku inspekcijskog nadzora, što je žaliteljka uradila, odnosno odazvala se pozivu na davanje izjave kod inspekcijskog organa, dala izjavu u zapisnik i isti potpisala (zapisnik, broj: 1704-270/21 od 27.10.2021.godine).

O zahtjevu za naknadu troškova postupka se ne može odlučiti u ovom postupku po žalbi, uzevši u obzir odluku u dispozitivu. Ovo iz razloga što je rješenjem ovog organa odlučeno da se poništava rješenje Službe za inspekcijske poslove Opštine Kotor – Komunalne inspektorke, broj: UPIN 1704-714/22-65 od 04.02.2022.godine i predmet vraća istom organu na ponovni postupak i odlučivanje, zbog čega je jasno da postupak u predmetnoj upravnoj stvari još uvijek nije završen, a što znači da o zahtjevu za naknadu troškova treba odlučiti u okviru rješenja donesenog od strane prvostepenog organa, nakon što se, u skladu sa nalozima drugostepenog rješenja, pred tim organom sprovede ponovni postupak. Uzevši u obzir navedeno, odnosno činjenicu da je ovaj organ našao da prvostepeno rješenje treba poništiti i predmet vratiti na ponovni postupak i odlučivanje, to nije imao zakonsko ovlaštenje da donese odluku o troškovima postupka.

Shodno navedenom, ovo ministarstvo je odlučilo usvojiti žalbu i predmet vratiti na ponovni postupak i odlučivanje istom organu u kojem će donijeti zakonitu i pravilnu odluku u skladu sa sugestijama iz ovog rješenja - član 126 stav 7 Zakona o upravnom postupku.

Uputstvo o pravnoj zaštiti: Protiv ovog rješenja može se izjaviti tužba Upravnom sudu Crne Gore u roku od 20 dana od dana njegovog prijema.

OVLAŠĆENO SLUŽBENO LICE
Dubravka Pešić